

Životopis – Marie Marková

Marie Marková, rozená Janebová se narodila 29. května 1934 v Rybné nad Zdobnicí ve východních Čechách. Byla nejstarší ze tří dětí. Její sestra Anna byla o 5 let mladší a bratr František byl mladší o 7 let. Její maminka Anna Janebová pracovala jako švadlena a paní Marii i sestru Annu už od malička vedla k šití. Marii to ale nebavilo, jediné, co kdy ušila, byla panenka, aby si měla s čím hrát. Do školy chodila pěšky do asi 7 km vzdáleného Vamberka. Chodila s dalšími spolužáky a cesta vedla z větší části lesem.

Její tatínek František pracoval v kovářské dílně, kde vyráběli například hasičské sekery.

V květnu roku 1945 přednášela Marie básně v kostele, takzvané Májovky. Když se vracela domů, dveře i okna byly otevřené. Dostala strach, protože jí to přišlo divné. Když vešla domů, zjistila, že se u nich ubytovali ruští vojáci. Přebývali u nich týden. Pamatuje si, že jim její maminka smažila vajíčka a slaninu, které si přivezli s sebou.

Roku 1946 se přestěhovali do Prostřední Lipky u Králík. Dům s hospodářskými budovami, kam se přestěhovali, patřil dříve Němcům. Rodina se zde živila zemědělstvím, pracovali na poli a chovali hospodářská zvířata. Marie se naučila i dojit krávy. Z dětství nejvíce vzpomíná na to, kdy si se sestrou hrály s kočárky, ve kterých vozily psy. Jejich bratr jim kočárky vždy převracel.

Po základní škole ani jeden ze sourozenců nemohl jít dál studovat, protože rodina Janebových byla pokládána za "nespolehlivou". Mariini rodiče totiž odmítli vstoupit do družstva. Komunisté jim spočítali všechen majetek včetně zvířat, Janebovi museli odvádět povinné dávky v plodinách a nesměli zvířata bez povolení zabíjet. Paní Marie vyprávěla, že když se narodila mláďata, některá ukrývali, aby je mohli vykrmit a následně sníst. Nakonec se rozhodli do družstva vstoupit.

Marie začala pracovat v mlékárně, kde se potkala s Bedřichem Markem, za kterého se později provdala. Hned po svatbě, kdy se Marii změnilo jméno z Janebové na Markovou, už se na ni přestalo nenahlížet jako na "nespolehlivou". Společně odešli žít do Červené Vody. Zde se jim narodila dcera Jana. Poté se přestěhovali do Liberce, kde se jim narodil syn František.

Pan Bedřich Marek sloužil v armádě, později šel pracovat do civilu - jezdil nákladním automobilem TIR. Díky své práci se podíval například do Iráku, Německa... Z cest vozil své rodině zboží, které se nedalo koupit v Čechách. Kupoval ho z peněz, které ušetřil na jídle, protože paní Marie mu vždy jídlo balila s sebou, aby ušetřil peníze a mohl tedy něco nakoupit.

V roce 1977 vyrazili na cestu po Evropě. Chtěli jet celá rodina, ale komunisté je za hranice pustili pod podmínkou, že v Čechách zůstane syn František. Paní Marie vyprávěla, že ji nejvíce uchvátily obchody, v nichž byly regály, ve kterých se mohla volně přehrabovat, například v oblečení.

V současné době žije Marie Marková v Liberci-v Rochlicích se svou dcerou Janou. Má čtyři vnoučata a tři pravnoučata.

Z příběhu Marie Markové, jsme si odnesly to, že život na vesnici tenkrát nebyl vůbec snadný a že kvůli původu byla lidem odpírána práva studovat a volně nakládat s vlastním majetkem.